

Volmar Svaetichin.

Den 24 mars 1930 avled i Karis en av Finska Fornminnesföreningens mest nitiska korresponderande ledamöter, lantmätariingenjören Volmar Svaetichin. I honom förlorade vårt land en på olika områden verksam, högt förtjänt medborgare och den finska fornforskningen en hängiven vän.

Svaetichin föddes 6 februari 1875 i Salmis och utbildade sig, sedan han genomgått Viborgs finska klassiska lyceum, vid Tekniska högskolan för lantmäterikallet. Några år efter det han avslutat sina studier med lantmäteriauskultantexamen (1899), bosatte han sig i Karis (1902), som för hans återstående liv blev hans nya, varmt omhulade hembygd.

På sina förrättningsfärder genom de västnyländska bygderna lärde han sig känna detta landskaps talrika förhistoriska och historiska fornlämningar, för vilka den vakna, intelligenta för historisk forskning nitälskande mannen fattade ett livligt intresse. Förrättningsresorna blevo för honom samtidigt arkeologiska inventeringsresor; på lantmäterikartorna fixerades av honom noggrannt alla fornlämningar, varvid icke heller de i Karis och Lojobäckenet förekommande ofta rätt så otydliga stensättningarna från den äldre järnåldern undgingo hans av intresset skärpta ögon. Svaetichin har på detta sätt gjort ett värdefullt förarbete till förtecknandet av Västra Nylands fornlämningar. En annan uppgift, som han hade ställt för sig och på sina förrättningsresor ständigt höll för ögonen, var den topografisk-antikvariska undersökningen av den forna, av fyndställen och

forborgar från järnåldern och medeltiden kantade farleden från havet till Låpträsket i Karis socken. I en uppsats »Något om gammal farled och forntida kustförsvar i Karis», som ingick i »Nyländska skyddskårsten» (1926), publicerade han resultaten av sina studier. Då Karis kommun år 1926 — helt säkert på Svaetichins initiativ — firade sitt 600-årsjubileum, höll S. ett intressant föredrag om Karis traktens utvecklingshistoria från stenåldern till slutet av 1700-talet, varvid han ingående skildrade även den gamla kyrkans öden. Föredraget är publicerat i tidningen »Västra Nyland» 1. o. 3. juni 1926. En uppsats, »Karis kyrka. Ett sexhundraårsminne», ingår i tidskriften »Svenskt kyrkoliv i Finland. Årsbok för de svenska församlingarna 1926». Andra av S. hållna föredrag behandla Domargårds i Karis historia, indelningsverket, ortnamnen i Karisbygden, landsvägarnas och skjutsväsendets historia i Västra Nyland, m. m.

Svaetichin, som hade ett vinnande, medryckande väsen och genom sitt yrke levde i ständig beröring med traktens almoge, förstod på ett ypperligt sätt att sprida intresse för hembygdsforskning och andra ideella strävanden bland sin omgivning och snart sagt hela ortsbefolkningen. Ett livligt intryck av Svaetichins brinnande intresse och väckande verksamhet erhöles de arkeologer, som under de sista 20 åren på sina förrättningsresor besökte Karis. De kunde vara säkra på att finna det mest gästfria mottagande i Svaetichins älskvärda hem och det effektivaste understöd och ofta nog frivillig arbetskraft, ställd av traktens ungdom och även äldre allmogemän, för sina undersökningar och utgrävningar. I tacksam erkänsla för Svaetichins värdefulla antikvariska verksamhet hade Finska Fornminnesföreningen på sin 50-års fest kallat honom till sin korresponderande ledamot.

A. Hackman.
